

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ,
Strada Iuliu Maniu Nr. 36

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Abonament: 150 Lei la an.

Redactor responsabil:
Dr. SEBASTIAN STANCA
Telefon 13-74

Nr. 193.

Desăvârșirea vieții

MIRON

din mila lui Dumnezeu Arhiepiscop al Bucureștilor, Mitropolit al Ungro-Vlahiei și Patriarh al Bisericii ortodoxe autocefale române.

Iubiților și onoraților Membri ai Congresului Național Bisericesc al Bisericii ortodoxe române.

Har și pace de la Dumnezeu Tatăl și Binecuvântare de la Domnul nostru Isus Hristos.

Pe temeiul art. 10 și 12 din Statutul pentru organizarea Bisericii ortodoxe, convocăm *Congresul Național Bisericesc al Bisericii ortodoxe Române* în sesiunea ordinară pe ziua de 14 Oct. 1926 (Sfânta Paraschivă), la orele 10 dimineata, când se va oficia cuvenita slujbă religioasă în Biserica Catedrală a Patriarhiei.

În aceeași zi, după terminarea sfintei slujbe, va avea loc deschiderea Congresului, în sala Senatului, unde se vor ține ședințele Congresului Național Bisericesc.

Toți onorații membri ai Congresului Național Bisericesc sunt dafori a participa la lucrările Congresului. Cazurile grave de împiedecare se vor justifica în scris Congresului.

Dat în reședința noastră Patriarhală din București, astăzi la 26 Sept. 1926.

Președinte:

MIRON,
patriarh.

De multe ori învățătura noastră pe temelia sfintei scripturi și exemplul dat de însuși Mântuitorul nostru pentru o viață desăvârșită, este întimpinată de observarea: „nu putem noi se facem toate cum ne spune sf. scriptură și a făcut Isus Christos, că noi suntem păcătoși.“

Aceste cuvinte spuse cu multă ușurință, ca un fel de desvinovățire de răspunderea ce o are fiecare pentru faptele sale, pentru viața sa, cuprind recunoașterea faptului că „păcatul“ a slăbit, a stricat voința oamenilor de a face bine. De unde ar urma că noi plecându-ne cu ușurință păcatului să ne depărtăm de țina vieții noastre, care este fericirea vecinică.

Biserica, pământul neadormit al fericirii și mântuirii credincioșilor, spune neincetat „Fiți desăvârșiți precum și Tatăl vostru cel din ceruri desăvârșit este“.

Ap. Iacob la cap. 3, v. 2 ne spune cine este desăvârșit „pentru că toți mult păcățuim, dacă cineva nu păcățuește în cuvânt acesta este desăvârșit în stare să înfrâneze și tot corpul.“

De aci se vede că nu numai cu fapta dar și mai mult păcățuim cu cuvântul a cărui organ este limba despre care ap. Iacob zice „limba nimeni nu poate să o domolească, este un rău fără încetare, plină de vecin aducător de moarte. Cu dânsă binecuvântăm pe Domnul și Tatăl și cu dânsa blestămăm pe oameni, cari sunt facuți după asemănarea lui Dumnezeu. Din aceeași gură iese binecuvântare și blestem“.

De acea și Psalmistul zice „pune doamne pază gurii mele și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele ca să nu grăiască vicleșug.“

Sfântul Ciprian vorbind despre perfecțiune zice: „Doamne! Fie voia Ta. Voia lui Dumnezeu însă ce a făcut și învățat Christos este aceasta; umilinta în conversație, statornicie în credință, smerenie în vorbire, dreptate în fapte, milă în lucrări și disciplină în obiceiuri. **Mai departe să nu faci nedreptate, pe cea făcută să o suferi, cu credincioși să păzești pacea, pe Dumnezeu să-l iubești din inimă, să-l iubești pentru că-i Tată, să te temi de el pentru că e Domn. Mai presus de Christos nimic să nu pui, pentru că nici el nimic nu a pus mai presus de noi. Cine aceste le împlinește, acela în adevăr este desevârșit.**“

Isus Christos ne îndeamnă: „**Luaiți jugul meu preste voi și Vă învățați dela mine că sunt blând și smerit cu inima. Jugul meu este bun și sarcina mea ușoară.**“

Dela nimeni nu se cere mai mult de cât i s'a dat, dela nimeni nu se așteaptă altă știință de cât ce a fost învățat.

Ca cineva să fie deplin, fără umbră de păcat, deși nu va ajunge în viața aceasta, este vrednic, dacă și-a încordat toate puterile sufletești și trupești ca să ajungă din puterile sale intarite de darul sf. Duh, cel mai înalt grad du perfecțiune, de deplinătate morală, care este măsura faptelor noastre de bune sau rele și cari asemenea sunt mărturia credinței noastre și care fără de fapte este moartă cum spune apostolul Iacob: „**va zice cineva: tu ai credință și eu am fapte; aratămi credința ta fără fapte și eu îți voi arăta din faptele mele credința mea.**“ Ap. Iacob 2, 18.

Ca cineva să ajungă în viață la cel mai înalt grad de deplinătate, trebuie să se deprindă din tinerețe din casa părinților, cum ne spun Proverbele lui Solomon cap. 22, v. 6 „**Învăță pe copil calea pe care trebuie să umble, și când va îmbătrâni nu se va abate dela ea.**“ Învățătura din tinerețe este mai trainică, și controlor cuvintelor și faptelor din vârstele următoare, de aceea învățătura lor să urmăim cuvintele ap. Pavel dela Tit. C. 2 v. 6 „**Asemenea indeamnă pe cei mai tineri să fie cuminte; în toate arătându-te pe tine însuți ca chip de lucruri**

bune, ca nesticaciune în învățătură, ca buna cuviință.“

Să nu fiți răzbunători, mai cu rând se suferiți o nedreptate de cât se faceți o nedreptate. Zilnic cerem „și ne iartă noauă greșelele noastre precum iertăm și noi a greșiților noștri.“

La întrebarea lui Petru „Doamne de câte ori va greși fratele meu și voi ierta lui, au de șapte ori“ i-a răspuns Isus „nu de șapte ori ci de șaptezeci de ori câte șapte.“ Mat. 18, 21.

Ap. Pavel către Romani c. 12, 17 scrie „**Nu răsplățiți nimănui rău pentru rău; purtați grije de cele bune înaintea tuturor oamenilor; dacă este cu putință în cât vă privește trăiți în pace cu toți oamenii; nu vă răzbunați voi înșivă, ci dați loc mâniei căci scris este „a mea este răzbunarea, eu voi răsplăti zice Domnul. Ci dacă va fi flămânzit vrășmașul tău, dai demâncare, dacă va fi insetat dai se bea, căci făcând aceasta cărbuni de foc vei grămădi pe capul lui.**“ Nu fi biruit de cătră rău, ci biruește răul prin bine.“

Sfântul Augustin scrie „**Poate crede și zice cineva: Mulți creștini sunt bogăți, avari și poftitori și cugetă: de voju lua dela ceia ceva și voju da săracilor nu voju avea păcat; ei și așa nu fac bine, eu însă pot primi dar. Astfel de cugetări numai dela diavolul vin, că deși vei da tot săracilor ce ai luat, nu ai micșorat ci ai mărit păcatul.**“ „**Dacă nu poți ajuta pe unul fără a jigni pe celalalt, mai bine faci de nu ajuți pe nici unul.**“

Iată câteva îndemnuri pentru desăvârșirea vieții, cu ocolirea credințelor deșerte ce în loc de mântuire aduc perzare. Dzeu care a făcut pe om după chipul și asemănarea sa, nu a pus în calea noastră pedeci de neînving în ajungerea scopurilor noastre, ci prin lupta cu ispitele ce vin dela cel rău putem să iesim biruitori și tot ce prin viața Mântuitorului ni s'a dat ca exemplu de viață omenească putem și noi să facem dacă voința slăbită prin păcat o vom întări și renou prin virtute. Credință nădejde și dragoste.

Preot Șt. Ghetie.

Despre lene

„Mergi la furnică leneșule, privește-î cărările și n-vață înțelepciune“.

Dzeu a creat pe om spre lucru și osteneală. Unde oamenii pe lângă împlinirea datorințelor lor față de Dzeu și față de biserică sunt și lucrători silitori, acolo se ridică case se agonisesc pământuri, înfloresc satele, acolo nu se poate încuiba sărăcia, nu poate intra nefericirea.

Ori în ce parte ne întoarcem ochii pretutindeni vedem o mișcare, o lucrare, dela plantele mărețe care adoară tăria cerului până la vermulețul din urmă care roade pământul nimica nu stă în nelucrare. Vedem cum sare de pe floare pe floare albina sârguincioasă pentru a culege din sânul lor mierea dulce. Vedem cum se ostenește furnica pentruca să-și poată aduna comoară bogată pentru zilele grele de iarnă, cum zboară păsările prin grădini și câmpii să-și adune nutremânt pentru sine și puișorii lor creșcuți. Câtă mișcare putem vedea nu numai între animalele mișcătoare, ci și între pomii cari sunt legați de un loc. Pomii din grădină fac flori și fructe, florile câmpului produc sămânță îmbelșugată, soarele luna și stelele se mișcă neîncetat, răsar și apun pre cum lea rânduit înțelepciunea Dzeiască. Numai omul care este comoara și frumsețea lumii, care este tipul lui Dumnezeu și pe care l'a pus Dzeu pe pământ ca să domnească peste toate creaturile numai el să stea fără lucru cu mâinile încrucișate, ca un trântor în mijlocul tuturor ființelor?

Nu odihna păcătoasă care risipește timpul, ci lucrul e ținta omului pe pământ. Într'adevăr ce ar fi viața fără de lucru? un blăstăm nesuferit. Priviți numai la un om leneș care trăește ca un trântor, viața lui este ca o sarcină „poftele omor pe cel leneș, căci nu voesc mâinile lui să facă ceva“ câtă vreme îi trece iute și plăcut timpul. Omului leneș îi sunt lungi ceasurile și minutele, ziua îl cuprind fiori și o voe rea carei amărăsc sufletul și noaptea, pe când celor lucrători li atât de dulce somnul după ostenele zilei. Pe ochii celui leneș nu se coboară somnul binefăcător. Lucrăm ca să ne putem odihni, odihnim ca să putem lucra: schimbarea aceasta între

lucru și odihnă este aceea ce face dulce și fericit traiul nostru pe pământ, dacă cumva nu călcăm legea Dzeiască, Dzeu binecuvântă osteneala omului, cu înaintarea și creșterea averii, iar lenea o pedepsește cu perderea averii și sărăcie.

Omul cel ce lucră are totdeauna cu ce să se nutrească „cel ce lucră pământul său se va sătura cu pâine“, are cu ce să-și crească cu cinste fii săi, are cu ce să acopere lipsurile casei sale, are de unde să deie pentru ajutorarea și înfrumșetarea bisericei și chiar dacă vremea nu-l favorizează totdeauna se simte liniștit și împăcat în conștiinta sa, că și-a îndeplinit datorințele față de statul său sperând o vreme mai bună. „De nu vei fi leneș veniva ca un izvor săcerișul tău și sărăcia ca un călător rău va fugi dela tine“. Inșă a nu ne împlini datorințele noastre, a nu le împlini pentrucă nu vrem nici cât de puțin să ostenim este lene și vrednică este de admonierea sfintei Scripturi: „Mergeți la la furnică, leneșilor, priviți purtarea ei și fiți sârguincioși“.

Lenea după Sf. Scriptură este isvorul tuturor păcatelor. Lenea e păcat urât, pedepsit și de Dzeu pentrucă lenea e perina dracului, dar e urâtă lenea și înaintea oamenilor, acelora adecă, cari știu prețui după vrednicie vremea, ce e atât de scumpă. Datori suntem din toate puterile a ne lupta contra lenii, arma cea mai bună ce duce la izbândă este sârguința, activitatea și lucrul.

Pasul cel dintâi spre a învinge lenea este împlinirea datorințelor ce le avem către Dumnezeu și lucrarea binelui nostru sufletesc. Când ne rugăm să fie rugăciunea noastră plină de evlavie când ascultăm Sf. Liturgie să fim cu deplină grijă și blândețe și să le împlinim toate cele ce sunt ale lui Dzeu așa după cum trebuie și cu voie deplină. Să fim cu deplină sârguință în împlinirea lucrurilor ce le avem față de noi înșine, de susținerea vieții noastre și a familiei, față de deregătoria sau ocupațiunea, lucrul nostru și față de datorințele ce le avem față de aproapele nostru. Toate lucrurile noastre, fie care după diregătoria sau ocupațiunea sa, să le facem cu voie și cu zel. Toate lucrurile, toate ocupațiunile sunt nobile și cinstite și omul

pentru lucru este zidit și nu ca să plinească vremea în lene.

E datorința fie cărui om să lucre și cuvintele acestea: „Întru sudoarea feței tale î-ți vei câștiga pâinea cea de toate zilele au sunat nu numai protopărinților noștri ci și nouă tuturor. Nu sunt ce e drept nici lucrurile într'o formă, și așa nu suntem nici noi siliți să lucrăm cu toții același lucru. Nu suntem siliți toți a lucra pământul sau măestriile, dupăcum nu toți oamenii sunt chemați la lucrurile minții și științii, dar cu toți suntem datori la lucrare, fiecare după deregătoria sa căci scris este în sfânta Scriptură, că cel ce nu lucrează să nu mănânce.

Să fim deci sârguincioși în împlinirea datorințelor ce le avem față de Dzeu, de aproapele și față de noi înșine căci va sosi vremea când va trebui să dăm seama fiecare despre talantul lui și vai va fi de acela care nu va ști arăta dobândă, că cu ce folos la folosit.

Pr. Alexandru Băbos

Și haina face pe preot

Reproducem aci din gazeta „România nouă” una din constatăările unui basarabean cu prilejul congresului Astrei la Zălau:

„Eram pe dealul dela Guruslău, acolo unde Mihai Viteazul a bătut pe Ungurii ardeleni, cari țineau cu Turcii...

Se inaugura de către „Asociațiunea pentru cultura și literatura poporului Român „Astra”, un monument pentru eternizarea amintirii despre biruința marelui Voevod.

Se adunase popor mult din împrejurimi, și ortodox și unit, care a luat parte la rugăciunea pentru odihna viteazului său Domnitor și a ascultat cu evlavie povestirea despre înțelepciunea și vitejia lui și despre asasinarea lui mișească.... Rugăciunea a fost făcută de către preoți din Basarabia și Ardeal, în frunte cu I. P. S. arhiepiscop Gurie. Preoții din Basarabia îmbrăcați în hainele preotești lungi cu cruci pe piept și cu bărbi și păr lung au făcut asupra poporului o mare și plăcută impresie..... Bărbații și femeile nu-și puteau lua ochii dela dânșii... și neconținut se auzeau cu-

vintele: ce preoți frumoși!!! Bărbați și femei sărutau poalele lungi și mânecile largi, își ștergeau fruntea și ochii ca să le înceteze durerile...

Așa atragere și influență au asupra poporului hainele lungi, căci pe preoții, îmbrăcați în surtuc negru, nimenea nu-i trăgea de poală, ca să-și șteargă ochii.

Cel ce are ochi de văzut și minte de înțeles, să înțeleagă.

Un pelerin basarabean

Priveghiu creștinesc ori păgânesc???

Iubiți cetitor! Vreau să-ți îndrept privirile spre un fel de serbare păgânească ce se face când a murit cineva, *la priveghiu*. Mulți din rudele, prietenii ori din vecinii mortului se adună seara împrejurul lui și se joacă cu inelul, de-a palmele cu mișca etc. făcând fel de fel de ghidușii drăcești cari stârnesc râsul celor ce se află de față. Aceste obiceiuri cari batjocoresc pe cei repauzați se aseamănă întru cât-va cu ale păgânilor (din cetatea Rostovului aproape de apa Istrului) cari se închinau unui idol cu numele Cron adică Dumnezeuul morților (acela era un elin mort).

În acel corp încuibându-se diavolul de multă vreme îl ținea neputred făcând acolo și multe năluciri. Aceluia îi jertfeau acei oameni rătăciți astfel: își băteau trupurile până la sânge și chiuiau și strigau și fel de fel fără de legi făceau.

Ei credeau că Cron se hrănește cu sânge pentrucă era rumen la față. Aceste fără de legi le făceau, zicând că nu vede Cron că ține ochii închiși nici nu aude strigările pentrucă e mort.

Asemenea rătăcire o vedem și acum la oare care creștini mai mult în părțile aceste (în Muntenia n'am văzut), că precum aceia se strângeau la acel mort de să bâtea și chiuia și alte fără de legi făceau: așa și în zilele noastre, falșii creștini de astăzi fac pe la morții lor, strângându-se clacă de nebuni, de-și bat spatele cu mișca (ghem din cârpe etc.) se lovesc peste mâni, peste cap ori pe unde nimeresc. Alți leagă

mâna mortului cu o ață pe care o scoate pe fereastră unde stă un ticălos care atunci când se duce cineva să sărute icoana de la mort, acela după sfatul diavolului trage de ață mișcând mâna mortului și producând astfel pe de o parte spaimă, iar pe de altă stârnind râsul celorlalți. Alți se fac babe mânjindu-se cu cărbuni și bocesc în batjocoră pe mort. Alți se joacă cu cărbunele aprins și legat cu o ață de grindă pe care suflându-l caută să se frigă unii pe alții. Apoi chiuesc, și joacă și alte multe ghidușii fac, care nici a se scri sau a se pomeni nu se cuvine. De toți se poate cunoaște că nu este lucru cuviincios, adică la vreme de plâns să se facă râsuri și hohote și la vreme când toți trebuie să se adune să roage pe Dumnezeu și să plângă pentru iertarea păcatelor celui ce a murit; ei atunci să joace, să chiuiască și să facă felurite hazmodii, și atunci când ar trebui ușurat acel suflet de păcate, prin milostenii și prin rugi (să se citească psaltirea și alte cărți folositoare de suflet), el atunci mai vârtos să se însărcineze cu celelalte necuvioase fapte păgânești și ghidușii drăcești cari vi le-am arătat.

Cuviincios și creștinească faptă este ca la moartea oricărui creștin să se adune rudele, la cunoscuți să facă plângere cuvioasă, nu atât pentru că au murit, cât pentru iertarea păcatelor lui și ca să i se așeze sufletul unde dreptii se odihnesc. La privegherea ce se face la morți este foarte bine să se cheme preotul pentru a ceti, iar când nu poate preotul veni, să citească psaltirea și alte cărți folositoare de suflet, dascălul bisericii ori unii mireni cari au viață creștinească. Obiceiurile păgânești trebuie să dispară din mijlocul creștinilor, și să păstrăm numai obiceiurile adevărate creștinești după cum zice și românul în înțelepciunea lui; „Cele bune să se adune, cele rele să se spele“. Sau „Ori vorbește cum ți-e portul, ori te poartă cum ți-e vorba“. Adică dacă suntem creștini să facem faptele cele bune, pentru a dovedi că suntem creștini; iar nu păgâni.

După cum un tânăr mergând la regiment, unde îmbracă uniforma militară, însă calcă prin îndărătnicia lui regulamentul militar; și în loc de a-și face serviciul care i-se cere, iese fără de voie din cazarmă

și umblă din oraș în oraș, din sat în sat ori prin păduri, nu se mai zice ostaș al țării, ci dezertor; tot așa și creștinul care s'a botezat și a făgăduit că se va lepăda de tot ce e rău, și în loc de a asculta de sfaturile Bisericii umblă vagabondând din vițiu în vițiu, și petrece păgânește după sfatul anticreștinilor, nu mai este creștin sau ostaș al lui Christos, ci un dezertor al Bisericii pe care îl așteaptă din zi în zi pierzarea (1 Cor. 6-10: Evr. 10 26-31; Apc. 21⁸).

Jeremonah Nicodim Mandița

Eroismul

E în totdeauna un prilej de o mai puternicitoare bucurie, când pildele mari, marile fapte, vin de la cei mici...

Că Hercule a ucis leul, ori Teseu minotaurul, este o ispravă — dar nu un eroism, fiind că unii erau pe potriva celorlalți, omul și fiara la fel de puternici...

Eroismul începe acolo unde disproporția între slabele puteri și fapta săvârșită covârșește. Un Pavel în inima Romei păgâne, un Luther ridicat împotriva Papilor, un Michel-Angelo, care nu mai mânuise penele, în fața Sixtinei, un Pasteur în luptă cu tainele boalelor...

Eroismul este pururi acolo, unde e vorba de o îndrăsneală senină, care nu se uită nici la timp, nici la mijloace, ci pornirea spre țintă merge cu aceeași siguranță firească cu care se mișcă stelele pe cer. Nici moartea ori viața, nici izbânda ori înfrângerile nu intră în socotelile eroismului, ci o stare superioară tuturor, binefacerea.

Intre un mare căpitan care își apără patria prin minuni de vitejie, și între un biet preot de țară pornit să salveze sufletele, sau un învățător de cătun străduindu-se să lumineze mințile, poate fi deosebire de grad, dar nu de calitate... Aceiași vitejie, acelaș eroism, aceeași dumnezeiască lumină, ici scânteie, dincolo crescută, ajunsă văpae și foc.

de V. Voiculescu

Sporul la salarele preoților

Ministerul Cultelor a stabilit sporul lunar la salarele preoților pe ziua de 1 Iulie a. c. în următoarele.

Preoții ord.	fără copii	1 copil	2 copii	3 copii
4 gradații	1060	1045	1040	1025
3 "	925	980	905	890
2 "	780	765	755	740
1 "	595	580	575	560
Fără grad.	480	465	455	440
Extraordinari:				
4 gradații	345	330	325	310
3 "	275	260	255	240
2 "	225	210	200	185
1 "	170	155	145	130
Fără grad.	105	90	85	70
Capelani:				
4 gradații	1135	1120	1110	1095
3 "	1000	985	980	965
2 "	840	825	815	800
1 "	695	680	670	655
Fără grad.	550	535	530	515

Odată cu scumpirea traiului crește și criza apostolatului în biserică! Grijile întreținerii familiei absoarbe mult timp și o echivalentă energie din tot ce e capabil un preot să dea pentru spiritualizarea societății. Din această cauză a început să se resimtă foarte mult lipsa lui în vâltoarele prefacerilor postbelice.

El stă deoparte și privește, iar acolo unde apare, în majoritatea cazurilor, îl vezi timid și foarte rușinat, de par'că el ar avea în spate toate lipsurile morale ale celorlalți.

Până când această stare rușinoasă? Până când această plecare a frunților. Până când această renunțare la respectul oamenilor?

În ultimul timp mișcarea culturală preotească a dovedit că preoțimea poate doși satele în aluatul lui Hristos. Toată această mișcare însă s'a făcut cu mari sacrificii. Un preot din Oltenia povestea cum anual cheltuiește 10.000 lei pentru această activitate creștinească și națională.

Dacă nu se îmbunătățește starea materială a clerului, răspunderea întregii generații de astăzi este echivalentă cu marile primejdii cari amenință ființa bisericii noastre.

„Vestitorul Dunării de Jos“

Situația materială a preoților

Nimeni nu poate nega, că eroismul unui soldat flămând poate la un moment dat să întrecă pe al unuia sătul. Și unui preot dacă i s'ar cere numai *un singur* moment de eroism, atunci de sigur că oricine ar avea posibilitatea să constate că el este în stare să o facă între ori ce împrejurări.

Cum însă lui i se cere *o viață întreagă* de eroism, ochii mulțimei nu se mai opresc să aleagă faptele sublime din viața principalilor luminători ai satelor. Încă n'a trecut timpul, când cel mai discutat era preotul, pentru că el trebuia să fie mai presus de discuție. Dar această stare dureroasă s'a datorat numai lipsei de bunăvoință față de slujitorul altarului. N'avem să acuzăm pe nimeni de inconsecvență. Când Dumnezeu nu mai contează atât de mult în viața oamenilor, cum puteau ei să dea atenție servitorilor Lui?

Asemenea stări însă se răzbună cumplit și pentru ca să nu se facă un păcat prin tăcere, trebuie să dăm alarma. Cum oare se pregătește situația materială a clerului, acum când este în curs de aplicare noua lege?

Călătoria Reginei. În legătură cu călătoria M. S. Reginei în America se anunță că, dnii Coolidge, președintele Statelor-Unite, și guvernatorii statelor americane fac mari pregătiri pentru primirea M. S. Reginei în regiunile respective. De asemenea primarii principalelor orașe vor oferi Reginei apartamentele hotelurilor lor. Suverana a acceptat, să fie găzduită pretutindeni în hoteluri refuzând invitațiile de găzduire în palatele particulare.

Di prof. Cantacuzino, a sosit în săptămâna trecută în Capitală venind dela Viena unde a fost îngrijit în urma accidentului din Elveția.

Di Iorga invitat la Roma. În urma dorinței unanim exprimată de Senatul Universitar, rectorul Universității profesorul Deloecchio a invitat în mod oficial pe profesorul Iorga să țină un ciclu de conferințe la Universitatea din Roma.

Sașii și slujbele noastre religioase. Frumusețea și puterea vindecătoare a slujbelor noastre religioase se înstăpânește pe alocuri și asupra celor de alt neam și de altă credință. Într-o comună locuită de Sași și de Români, a trăznit vara aceasta în șura unui gospodar saș. Focul s'a întins și a mistuit câteva gospodării săsești. Nu mult după aceea un plugar saș a căzut între copitele cailor, cari l-au omorât, apoi s'a ivit între oameni o boală grea. Români din sat și-au îndreptat gândurile spre Dumnezeu și au făcut un maslu mare cu șapte preoți, cari l-au slujit cât se poate de frumos. La acest maslu au luat parte câțiva plugari sași, cari au simțit multă mângăere în sufletul lor. În Duminecile următoare, credincioșii români au rămas uimiți auzind pe preotul la Sf. Liturghie pomenind și nume săsești. Erau plugari sași, cari convinși de puterea slujbei noastre bisericești se rugaseră să fie pomeniți și ei. Ba unul dintre ei a rugat pe preotul să-i facă un maslu. Preotul nostru nu a putut, fără învoierea preotului (pastorului) săsesc dar acesta n'a dat voie. Întâmplările acestea ne dovedesc puterea sfintelor noastre slujbi și trebuie să fie îndemn pentru noi de-a țineea cât mai mult la ele. Căci chiar unul din cei mai mari poeți ai Germaniei (și Sași sunt Germani sau Nemți) a spus, că între cer și pământ sunt atâtea puteri ascunse, de noi nu le vom putea nici când înțelege. Așa e și puterea sfintei slujbe asupra sufletului, dela care trece asupra corpului. („Foaia Noastră“).

Mitropolitul dela Blaj. I. P. S. S. Dr. Vasile Suciș este de trei săptămâni bolnav în Clinica din Cluj. În urma unei infecții la picior, starea i s'a agravat și adus la clinică a fost nevoie ca să i se amputeze piciorul stâng dela genunchiu. Operația a succedut bine și de câteva zile se constată o simțită ameliorare a bolnavului. Ne asociem și noi la rugăciunile ce le înalță clerul și poporul unit pentru grabnica însănătoșare a preavrednicului cap al bisericeii unite.

Valoarea unei ediții de Shakespeare. Că la ce prețuri fantastice au ajuns vechi ediții ale operelor celebre ne-o ilustrează mai bine, ca orice următoarea știre: Un necunoscut a dăruit deunăzi muzeului Britanic din Londra ediția primă a operelor lui Shakespeare din 1623. Cum această ediție este cu totul rară, ea a fost prețuită la 50.000 de dolari, adică peste 7 milioane de lei, după cursul zilei.

Egalitate. Papa Piu a autorizat pe cardinali și arhiepiscopi și ceilalți prelați să poarte la ceremonii blâni-imitație în locul blânilor veritabile foarte scumpe și rare. De asemeni ei vor putea purta ciorapi de mătăasă artificială în locul celor de

mătăasă ce au prețuri enorme. În schimb preoții și arhieriei noastre sunt nevoiți să poarte odăjdi vechi și sdrănțuite.

Radioteleviziune. Direcțiunea poștelor din Anglia a acordat două licențe de radioteleviziune companiei care a cumpărat aratul televizor, inventat de Baird. În momentul de față se transmit în mod regulat figuri și scene din viața de toate zilele pe o undă de 200 de metri între cartierul general al companiei din Londra și stațiunea experimentală Horrow. Aceasta e prima stațiune de televiziune din lume. Inventatorul aparatului speră să-l poată perfecționa în curând, astfel ca oricine să poată face asemenea transmisiuni și să le recepționeze întocmai ca și pe cele radiofonice:

Hirotoniri. În săptămâna trecută P. S. Sa episcopul nostru Nicolae a hirotonit întru preoți pe candidații: Valeriu Bărbos pentru Cetatea de Piatră („Principele Mihai“), Ilie Pizo pentru Ciubanca, Gavril Nechita pentru Osoiu, Alexandru Rușdea pentru Poșaga de Jos, Mircea Tomuș pentru Frata, ieromonahul Iustin Cristea pentru trebuințele Academiei teologice și Coriolan Simu pentru Mociu.

Greva cerșitorilor. Din Italia ne vine știrea că cerșitorii de acolo au pornit o vie mișcare de organizare, pentru mai bună asigurare a intereselor . . . profesionale. Cum toate organizările de acest fel în Italia au obiceiul de a se sfârși cu greve, ne putem aștepta la o încetare de „lucru“ a cerșitorilor, cari, până ce cererile lor nu vor fi împlinite, nu vor mai cerși.

Clopotele dela Genciu. Gazeta ungrească „Szamos“ scrie în Nr. 220 că în 29 Septembrie a fost mare sărbătoare în comuna Genciu. Reformații și-au adus și sfințit două clopote noi. Clopotele au fost transportate cu mare alai dela Careii-Mari iar la intrarea în comuna Genciu toată parohia gr.-cat. românească a ieșit întru întimpinarea lor, așteptând clopotele cu o ploaie de flori. E semnificativă această manifestație în relațiile confesionale din aceste părți. Câtă vreme preoții greco-catolici nu ostenesc zi și noapte, cu toate ocaziile să hulească și să batjocurească legea ortodoxă, pentru calvini au cuvinte de laudă și ploaie de flori. Când ortodocșii noștri din Ilba și-au adus un clopot în noaptea ajunului sfințirii lui la 1 Febr. 1925, frații gr.-catolici au distrus clopotnița noastră și ne-au batjocorit capela în modul cel mai murdar. Iar tribunalul din Sătmar de aproape doi ani de zile tace în

această chestiune tăcerea peștelui. Și cu toate acestea tot preoții catolici din Sătmărm sbiară în lumea mare că ei sunt cei persecutați.

Tratat nou. Din Franța vine știrea despre încheierea apropiată a unui tratat între Franța și Iugoslavia, analog cu tratatele încheiate cu Polonia, România și Cehoslovacia. Acest tratat, care a fost prociat de mult, a suferit întârziere din cauza dificultăților survenite pentru Iugoslavia, de a pune de acord obligațiunile tratatului cu Franța și obligațiunile tratatului încheiat cu Italia la 1924.

În atențiunea cateheților. De curând a apărut în București catehismul I. P. S. Antonie, tradus în românește de Ic. I. Țincoacă preot și profesor la Iași. Este cel mai bun catehism ortodox dela noi. Dă orientări bune atât elevilor cât și preoților mai ales în privința sectelor și a necredincioșilor. Îl recomandăm cateheților noștri pentru utilizare în școală și preoților în predicile lor. Cuprinde 202 pagini și costă 40 lei. Pentru copiii săraci 34 lei. Se poate comanda la autor în Iași.

Publicațiune de licitație

Pentru exarândarea sesiunii parohiei Vad și a grădinei Institutului nostru teologic pe anul economic 1926/927 publicăm licitație cu termen până la 15 Octomvrie 1926. Terenul este de 47 iugăre teren cultivabil și se află pe valea Chintăului. Cei ce doresc a-l lua în arendă își vor înainta ofertele închise Consiliului eparhial până la data de mai sus.

Cluj la 4 Octomvrie 1926.

Consiliul eparhial.

Nr. 302—1926.

2—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de paroh din parohia de clasa a II-a *Gostila*, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Beneficiul, împreunat cu acest post, este următorul:

1. Salar dela Stat.
2. Casă parohială cu 3 camere, culină și cămară, supraedificate economice și 519 stânjieni pătrați grădină.
3. Sesiune parohială de 14 jug. comasate.
4. Câte 30 litri cucuruz în boane și câte

o zi de lucru, de fiecare familie.

5. Stolele obișnuite.

Concurenții au să-și înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare, subsemnatului oficiu protopopesc în termenul deschis și cu autorizarea prealabilă a acestui oficiu, a se prezenta la biserica parohială în vre-o Duminecă ori sârbătoare, spre a cânta, cuvânta și eventual a celebra și a se face cunoscuți poporului.

Dej, la 20 Septemvrie 1926.

Oficiul protopopesc al tractului ortodox-român Dej, în conțelegere cu consiliul parohial competent.

Teodor Herman,
protopop.

Preoți!

Învățători!

Comandați la

Librăria ANCA, Cluj:

„Cărarea Fericirii“

carte de rugăciuni de preotul G. Mânzat; conține 368 pagini cu 26 capitole mari și diferite rugăciuni la orice ocaziune, fiind aprobată de P. S. Sa dl episcop de Gherla Dr. Iuliu Hossu, sub Nr. 581/925.

Legată în carton tare pentru școlari 85 Lei
 „ „ până fină cu cruce aurită 140 „
 „ „ piele lux, pe hârtie velină 280 „
 „ „ „ pentru dame 350 „

„Predici la Morți“ 55— Lei

„Predici pt. Postul Mare“
 45— Lei.

Teatre poporale 15—30
școlare 15—30

Monoloage și dialoage

10—15 Lei.

Album de modele românești
 (250 motive) 85 Lei.

Cel mai mare depozit de

CLOPOTE

dela 25—160 kgr. Ornate bisericesti,
 Odăjdii, Prapori etc.

Cereți prețcurent detailat. 1—20